

και θα ξανατυπωθή στα τέτοια βιβλία και μύριες θα χαραχτή στη μνήμη και στην ψυχή των παιδιών.

Κι αν τώρα ή εργασία σας, ή ποιήσή σας, ο κόπος και ο πόνος, ή λευτεριά σας και ή λαχτάρα σας, όχι μόνο την προσοχή δὲ μᾶς τραβοῦνε, μὰ στο σημεῖο μᾶς φέρνουνε νὰ καθόμαστε με λαφρὴ τὴ συνείδηση νὰ ἐπικρίνουμε — ἂ δὲ βρισιόμαστε τις περισσότερες φορές και γιὰ δαῦτο ἀκόμα — ἔχετε κατὰ τὴν ταπεινὴ μου γνώμη ὅλο τὸ δίκιο σας νὰ μᾶς ξαναδροντήξετε τὰ λόγια τῆς Φωνῆς στὸ «Δαχτυλίδι τοῦ Γύγη»: (σελ. 277).

— Ἀνόητοι, ποὺ θέλετε νὰ δεσμώσετε τὴν Ἰδέα! Τὰ ζῶα! Πίσω! Πίσω!

Μὲ σεβασμὸ και ἀγάπη.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. «Τὰ Γεράκια» δράμα σὲ 4 πράξεις τοῦ κ. Θ. Α. Θωμᾶ.

Ἡ ξερὴ μίμηση τῆς φόρμας τῶν παλαιῶν δραμάτων ποὺ ἔχει τὴν περισσότερὴ πέραση, στοὺς λογῆς δραματικούς ἀγῶνες, μᾶς ἔδωσε παράδειγμα τελευταία τὰ «Γεράκια», ἔργο βραβεμένο ἀπὸ τὸν περίφημο «Ἑλληνικὸ Φιλολογικὸ Σύλλογο» τῆς Πόλης.

Ὁ κ. Θωμᾶς θρεμένος ἀπὸ τὰ δραματογραφήματα τῆς σειράς τῶ «Δυὸ Ὀρφανῶν» και τῆς «Λαυρεντίας» θέλησε νὰ ξαναφέρῃ, στὴν ἐποχὴ μας τὴ σκηνικὴ συγκίνηση με τὰ δυὸ γνωστὰ στοιχεῖα, τὸ ἀπαραίτητο ζήτημα τιμῆς ἀπ' τὴ μιὰ μεριά, τοὺς φόνους, τὰ δηλητήρια και τοὺς αὐτοχερισμοὺς ἀπ' τὴν ἄλλη. Ὁ τίτλος τοῦ ἔργου συμβολίζει τοὺς κακοὺς ἀθρώπους τῆς κοινωνίας ποὺ με τὸν πλοῦτο τοὺς πλανεύουν τὰθῶα κορίτσια και τοὺς ἀρπάζουν σὰν ὄρνια, τὴν τιμὴ. Φυσικὰ τὸ δράμα ξετυλίγεται σὲ ρωμαντικὴ καθαρεύουσα, με διάλογο τρομαχτικὸ στὴν ὑπερβολὴ του και με ὅλες τις ταιριαζόμενες ποιητικότητες και λυρισμολογίες, χιλιόπατημένες ἴσα με τὴν ὥρα ἀπὸ κάθε ἀγαθὸ ἄθροισμα ποὺ νομίζει πὺς ἔχει μέσα του τὸ ἀψηλὸ δαιμόνιο τῆς Τέχνης, σταματημένης κατὰ τὴν ἀντίληψή του στὰ μισὰ τοῦ περασμένου αἰῶνα, στοὺς καλοὺς ἐκείνους καιροὺς ποὺ δὲν εἶχανε φανερωθῆ ἀκόμα οἱ ἐκφυλισμένοι «ἀνατροπεῖς τῶν κοινωνικῶν και θρησκευτικῶν δοξασιῶν τοῦ ὑγιῶς λαοῦ, Ἰψενιὸς τις, Μα-

τερλίγκιὸς τις, Χαουπταμάνιὸς τις και οἱ εὐάριθροι τούτων μαθηταί».

ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΓΗ. «Τὰ Δάθη τῆς Ὀσίας» φάρσιν σὲ 3 πράξεις τοῦ κ. Τοτοῦ Νταμίρη.

Ἡ φάρσα τοῦ κ. Νταμίρη δὲν ἔχει στερεὸ μῦθο γιὰ νὰ πλεχτῆ γύρω του. Δίχως κεντρικὸ ἄξονα στριφογυρίζει στὸ φρέσκο ἀέρα και τὰ μέτρια καλαμπούρια ποὺ μᾶς προσφέρει δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ δικαιολογήσουνε τὴν ἀστειολογικὴ φλέβα τοῦ νέου συγγραφέα. Δὲ μᾶς παρουσιάζει τουλάχιστο ἕνα κωμικὸ τύπο, ἕνα ζουγραφισμένο χαρακτήρα ἀπὸ τόσοὺς και τόσοὺς ποὺ ἡ σύγχρονὴ ζωὴ ἔχει νὰ μᾶς δώσῃ.

Μιὰν ἀξιόλογη κίνηση χαρακτηρίζει και τις τρεῖς του πράξεις, μὰ κίνηση δίχως σκοπὸ και ἀποτέλεσμα, δίχως οἰκονομία σκηνικὴ, με πολλὲς ἀπιθανότητες γιὰ τὸ περπάτημα τῆς ἀδύνατης ὑπόθεσης. Τὰ περισσότερα πρόσωπα διακρίνει μιὰν ἀλύγιστη κουταμάρα και ἴσως αὐτὸ νὰ εἶναι τὸ πιε κωμικὸ τους, μποροῦμε νὰ ποῦμε, στοιχεῖο. Μὰ ἡ φάρσα τότε μόνο εἶναι δυνατὸ νὰ κεντρίσῃ τὴν εὐθυμία, ὅταν ξετυλίγεται ἀνάμεσα σὲ ἀθρώπους φίνους στὴν ἐξυπνάδα ποὺ ἔτι παθαίνουν τὸ παθαίνουν ἀπὸ σύμπτωση δικαιολογημένη και ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὰ πνευματικὰ τους ὑστερήματα.

Τὰ ὑστερήματα τούτα μπορεῖ νὰ βολεφτοῦνε ἀπὸ τὸ συγγραφέα μόνο και μόνο γιὰ τελειότερο ζουγράφισμα τοῦ κάθε τύπου και ὄχι γιὰ κύρια τοῦ ἔργου αἰτία και ἀφορμὴ. Τὸ νᾶνεβάξεις ἕναν ἡλίθιο καθαρευουσιάνο πάνου στὴ σκηνὴ ποὺ νὰ ὀρκίζεταί ὀλοένα στὴν Ὀσία Κασσιανὴ δίχως λόγο, θαρροῦμε πὺς δὲν εἶναι και αὐτὸ τίποτ' ἄλλο παρά ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ τῆς ὀσίας Τέχνης λάθη.

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πέτρου Βλαστοῦ: «Φυσικὴ» μεταφρασμένη ἀπὸ τὰ ἀγγλικά. (Ἀθήνα 1912. Χαρίζεται). Εἶναι ἡ Φυσικὴ ποὺ πρωτοφάνηκε γραμμὴν σὲ γλώσσα δημοτικὴ. Τὰ παρόμοια βιβλία ξεκινοῦν ἀπὸ τὸν ἀκόλουθο συλλογισμό: «Δὲν πρέπει νὰ περιμένουμε γιὰ νὰ μᾶς κανονίσουνε τὴν ἐνέργειά μας τὰ πράματα και ὁ καιρὸς, ἀλλὰ ἐμεῖς, με τὴ δικὴ μας ψυ-